

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Σήμερα δεύτερη Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ἡ Ἐκκλησία μέσα ἀπό τὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, πού διηγεῖται τὸ γεγονός τῆς θεραπείας τοῦ παραλύτου τῆς Καπερναοῦμ, μᾶς δείχνει τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν σημασία τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς περικοπῆς μεταφέρουν τὸν παράλυτο συνάνθρωπό τους γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Κύριο, γιατί πιστεύουν στὴν δύναμη τῆς θεότητάς Του. Ἀναγκάζονται νὰ χαλάσουν τὴν στέγη τοῦ σπιτιοῦ ὅπου βρισκόταν ὁ Χριστὸς καὶ δίδασκε, γιατί ἐπικρατοῦσε τὸ ἀδιαχώρητο. Αὐτὴ ἡ πράξη ἀπὸ μόνη της ἀρκεῖ στὸν Θεάνθρωπο γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖ τὴν πίστη ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ τοῦ προσφέρει τὴν ἴαση, γι' αὐτὸ καὶ τοῦ λέει, παιδί μου οἱ ἁμαρτίες σου ἔχουν συγχωρεθεῖ.

Ἡ ἀγανάκτηση ὅμως τῶν γραμματέων εἶναι μεγάλη, καθὼς σκέφτηκαν πὼς μόνο ὁ Θεὸς ἔχει τὴν ἐξουσία νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες. Ὅμως αὐτὴ τους ἡ ἀντίδραση ἔγινε αἰτία νὰ ἀποκαλυφθεῖ ἡ θεότητά Του καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐπετίμησε λέγει στὸν παράλυτο νὰ σηκωθεῖ καὶ νὰ περπατήσῃ, ὅπως καὶ ἔγινε. Ὁ ἕως τώρα παράλυτος σηκώνεται παίρνει τὸ κρεβάτι του στοὺς ὤμους καὶ ἀναχωρεῖ γιὰ τὸ σπίτι του, ἀφήνοντας πίσω του ὅλους ἐκείνους τοὺς παρισταμένους νὰ δοξάζουν τὸν Θεὸ μέ τὸ θαῦμα πού εἶδαν καὶ ἔζησαν.

Ἄρα συμπερασματικά καὶ διδακτικά ἀπὸ τὴν συγκεκριμένη εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἄς κρατήσουμε τὸ βασικὸ δίδαγμα τῆς, τὸ ὁποῖο εἶναι ἡ ἀφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας μέσα ἀπὸ τὴν πίστη μας στὸν Θεὸ καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ἀνθρώπων.

Σήμερα, δεύτερη Κυριακὴ τῶν νηστειῶν θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι μιά δεύτερη Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ αὐτὸ γιατί ἡ Ἐκκλησία μας ὄρισε νὰ τελεῖται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στὰ χρόνια τῆς εἰκονομαχίας ἔγινε μεγάλος ἀγώνας ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τελικὰ θριάμβευσε ἡ πίστη καὶ ἔγινε ἡ ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν εἰκόνων πού ἐορτάσαμε τὴν προηγούμενη Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸν 14ο αἰῶνα ἔγινε ἕνας ἄλλος πολὺ μεγάλος καὶ οὐσιώδης γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἀγώνας τῶν πατέρων, ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Στὴν Κωνσταντινούπολη ἔλαβαν χώρα τέσσερις σύνοδοι ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐναντίων τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθινῆς πίστεως, τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου. Ἡ Ἐκκλησία μέ τοὺς ὑπερασπιστὲς τῆς ἁγίους πατέρες, θριάμβευσε ξανά. Ἡ ἀλήθεια νίκησε, καὶ ὡς μιά δεύτερη μεγάλη νίκη μετὰ ἐκείνη τῆς ἀναστήλωσης τῶν εἰκόνων, καθιέρωσε τὴν Β΄ Κυριακὴ τῶν νηστειῶν νὰ ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἔκανε ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς μας πίστεως γιὰ τὴν μέθεξη τῶν θείων ἐνεργειῶν. Ἔδρασε πρῶτα στὴν Κωνσταντινούπολη ὅπου ζοῦσε, μετὰ πῆγε στό Ἅγιον Ὅρος ὅπου μόνασε

για αρκετά χρόνια. Αργότερα πήγε και άσκητευσε σέ ένα άσκηταριό στην Βέροια. Ο άγιος Γρηγόριος είχε όλη εκείνη τήν πείρα μέσα του, είχε όλο αυτόν τόν θησαυρό μέσα του, ήταν θά λέγαμε θεωμένος και μιλοῦσε μέ αυτή τήν δύναμη και ενέργεια για θέματα τής πίστεως. Έκανε αδιάλειπτους άγώνες, πιάστηκε αιχμάλωτος, κλείστηκε στή φυλακή, συκοφαντήθηκε και κατηγορήθηκε και υπέφερε, αλλά τό μόνο πού τόν ένδιέφερε ήταν νά κηρύττει συνεχώς τήν αλήθεια τής πίστεως.

Έτσι κλείνοντας άδελφοί μου, άς θυμόμαστε τούς άγιους μας και τούς άγώνες τους υπέρ τής πίστεώς μας, και έμεις μέ καλή διάθεση, μέ ταπείνωση, μέ άγάπη για τόν Χριστό και τόν συνάνθρωπό μας, νά επικαλεστοῦμε τίς πρεσβείες τών άγιων μας νά έρθει μέσα στην ψυχή μας, μέσα στην καρδιά μας ή χάρη τοῦ Θεοῦ πού θά μάς μεταμορφώσει και θά μάς κάνει χαρούμενους και εὔτυχισμένους.

π. Ιωάννης Λεοντάρης
έφημέριος Μαρμάρων